

Nr 255

Av herr Nilsson i Östersund m. fl., om inrättande av ett statligt korrespondensinstitut.

(Lika lydande med motion nr 197 i Första kammaren)

Självstudier enligt korrespondensmetoden bedrivs av åtskilliga i syfte att tillägna sig större kunskaper av yrkesinriktad eller mera allmän karaktär. För dem som av skilda anledningar valt att bedriva sina studier på egen hand — eller i grupp — framstår sålunda korrespondensmetoden som ett fullt godtagbart och ur praktiska synpunkter lämpligt alternativ till den samhällsledda undervisningen.

Mycket tyder på att denna studieform kommer att kunna hävda sin plats även i det framtida utbildningssamhället. Inom den moderna skolorganisationen ökar behovet av kompletterande självstudier i skilda ämnen och på olika nivåer. Som självständig studieform kommer korrespondensmetoden sannolikt även i fortsättningen att fylla sin uppgift. Inför den förestående utbyggnaden av vuxenutbildningen kommer behovet av ökade självstudier in i bilden. När det gäller att bibringa medborgarna bättre kunskaper om samhällets uppbyggnad och funktioner har korrespondensundervisningen en uppgift att fylla nu och i framtiden.

Konsekvensen av allt detta blir att kraven på de korrespondensinstitut som skall organisera och leda denna undervisning måste skärpas.

Stor vikt måste läggas vid att kursmaterialet är sakligt och objektivt samt utformat efter moderna och pedagogiskt riktiga principer. Det bör fortlöpande anpassas efter de förändringar som sker, så att eleverna icke bibringas felaktiga eller förlegade kunskaper inom olika ämnesområden. Likaså bör kurserna tillhandahållas de studerande till lägsta möjliga kostnad.

Övervägande skäl talar, enligt vår uppfattning, för att frågan om inrättandet av ett statligt korrespondensinstitut nu upptages till prövning. Lika väl som övrig utbildningsverksamhet hör även korrespondensundervisningen stå under samhällets ledning för att på ett bättre och smidigare sätt kunna anpassas till det samlade utbildningsprogrammet.

Med stöd av ovan anförda motiveringar hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl.

